

AZ ÚJ CIMBORA

Az Új Cimhora Családszövetség képez gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ES KIADJA:

F. LÁSZLÓ MARCELLA

Hihahahó, hull a hó,
Koresolyázni jaj de jó!

Mózes Karesi
III. el. ot. kis cimboránk, Satu-Mare.

APRÓSÁGOK — TARKASÁGOK

Az Uj Cimbora nagy karácsonyi sorsolására már szépen gyűlnek az ajándékok. Kalocsay könyvkereskedés írószereket, könyveket, Suta könyvkereskedés angol festékkészleteket, Szabó Pista bácsi egy pár pompás téli keztyűcskét, sapkát, Boros könyvkereskedés könyveket, Fekete Lajos egy 40 cm-es szép nagy babát, Markovits drogéria husvéti rózsavizet, Mertz üzlet egy kis babát, Illyés bazár lapdát, a gyermekek nagy barátja: özv. Lévaj Józsefné Sárka néni pedig különböző játékszereket ajándékozott a sorsolásra. De az ajándékozás még mindig tart, úgy hogy közel 100 drb. ajándéktárgy kerül sorsolásra, amely sorsolás két részletben lesz megtartva és pedig dec. 16-án, vasárnap délután 3 órától kezdődően az Uj Cimbora szerkesztőségében, a másik pedig karácsony szombatján délután 3 órától kezdődően egy mesedélután keretében.

A sorsolásra mindenki eljöhethet, az is, aki nem cimbora, de az szeretne lenni. Nyerni azonban csak azok fognak, akiknek az előfizetése december 31-ig rendben van és egy-egy előfizetőt szereznek karácsonyra. Az ukak közül pedig azok, akik legalább egy ¼ évet kifizettek.

Felhívás az iskolák igazgatóságához. Felkérjük az iskolák igazgatóságait, ahová az Uj Cimbora jár, hogy a félévi előfizetési díjat karácsonyig vagy újévig beküldeni sziveskedjenek. Vannak olyan iskolák előfizetőink között, melyek igen nehéz helyzetben vannak, de azért a kis ujsághoz mégis ragaszkodnak. S ha másféleképpen nem tudják összehozni az előfizetési díjat, maguk a gyermekek hozzák össze 3 tojásonként, 5 szem diónként, vagy 1 leinkint.

A mult számban befejeztük Kovács Nándor munkatársunk karácsonyi szindarabját. A darab színpadtechnika rendezés szempontjából is könnyen megoldható és minden nehézség nélkül akár falun, akár városban előadható. Biztosra vesszük, hogy a darabnak mindenütt sikere lesz. Szeretnénk is, ha minél több helyen lejátsszanák. A darab szerzői jogának megváltása falun 30 lei, városban 60 lei. Ahol tehetik, küldjék be hozzánk előre czekek az összegeket, hogy a súlyos betegségében szenvedő s nehéz anyagi körülmények közt élő munkatársunkon addig segíthessünk, míg a segítség nem késő.

Szindarabok ügyében mindenkor lapunk szerkesztőjéhez: László Marcellához kell fordulni.

Miért nincsen csizmája a rókának?

(Mert nem látja megmérteni a lábát.)

TÜZOLTÓ KUTYÁK.

Hogy az állat mennyire rászolgál a védelemre és a jó bánásmódot haszonnal fizeti viszza, bizonyítja az az eset, amikor Londonban egy nagy tüzeset alkalmával idomított kutyáit küldtek fel egy már-már roskadozó ház harmadik emeletére, ahová embert már nem mertek felküldeni. S a kutya létrán mászva egy alélt gyermeket mentett ki a biztos tűzhalálból. Ez a kutya különben már több embert mentett meg tüzeseteknél, úgy hogy kitüntetésül medáliát, érmet is kapott, amivel csak nagyon bátor embereket tüntetnek ki.

Ugy hogy Angliában nemcsak a rendőrségnél használják az idomított kutyákat, hanem a tűzoltóságánál is.

* * *

A különös, enyhe időjárás érdekes jelensége, hogy az egyik Maramuresi kertben az idén harmadszor is kivirított az almafa virága, a mult hónapban, mint második termést tizennégy érett almát szedtek le erről a fáról, amely most harmadszor is virágba borult. A sighthetiek közül sok érdeklődője van az érdekes természeti ritkaságnak.

* * *

Mesedélután rendez az angyalvárás délutánján az Uj Cimbora a helybéli olvasóknak. De elhívhatja mindenki a barátját és barátnőjét, ismerősét is. Aki szavalattal, énekkel szeretne szerepelni a mesedélutánon, az jöjjön be a szerkesztőségünkbe, hogy megbeszéljük vele a szereplést. Ezen a mesedélutánon sorsoljuk ki a megmaradt ajándéktárgyakat, a nagy ajándéksorsolás második részét. Hogy hol lesz a II-ik sorsolás és a mesedélután, azt a Szamos és Szatmári Ujságban közölni fogjuk.

* * *

Az Uj Cimboraánál kapható szép és erőskötésű könyvek: Dienes Jenő: „Magduska mesekönyve“ á 48 Lei. Megrendelhető László Marcella: „Mindentudó könyv“ (karácsonyi szindarab) á 25 Lei. László Marcella: „Öreg tanító háza“ (vizsgai szindarab) á 25 L. László Marcella: 3 kis szindarab á 25 Lei. László Marcella: „Nótás Zsuzska“ képes karácsonyi mesekönyv á 68 Lei. De a karácsony előtti héten a nagy választék lesz mindenféle gyermek és ifjúsági könyvekben, mert a Minerva könyvkiadóvállalat, Cluj a legszebb könyveiből fog egy sorozatot leküldeni.

Karácsony hetében

Megváltozott a szokásom,
Nincsen otthon maradásom.
Eltem eddig uri módon,
Most mindég az utcát rövöm.

Szép nap, csuf nap: mindegy nekem,
Az utcára ki kell mennem,
Egész nap csak kóricálok,
Boltok előtt álldogálok.

Mindenütt van egy-két játék,
Mit egyebütt meg nem láték.
Ez is kéne, az is kéne:
Bejegyzem a könyvecskémbe.

Aztán szépen tovább állok,
Hátha még szebbet talállok;
Szebbet, jobbat, ékeesebbet,
Gyermekszívnek kedvesebbet.

Hol kihuzok, hol bejegyzek,
Mindegyre ceruzát hegyzek.
Elhegyezem lassan felít.
Mire könyvecském megtelik.

Be-benézek könyvecskémbe:
Ejnye, ejnye, több nem fér be!
Mit tehet most nagyapóka?
Más könyvecskét vesz a boltba.

Egy könyvecske, kettő, három,
A boltokat végig járom.
Most már három könyv van tele
Megyek Jézuskához vele.

Addig megyek, addig járok,
Mig egyszer csak rátalálok:
„Kis Jézuskám, állj meg, kérlek,
Olvasd el e könyvecskéket!

Atalveszi, lapozgatja,
Szép kis fejét csóváltgatja:
„Három kis könyv, telistele!
Talán elég lesz a fele?“

„Óh Jézuskám, kérlek szépen,
Három unokám van nekem!
Mást se teszen egy hét óta:
Lót-fut értük nagyapóka“.

Kis Jézuska, legyen áldott,
Könyvecskéikkel égbe szállott,
S mind, mi volt beléjük írva —
Aranykönyvébe beírta...

Benedek Elek.

A cigány asszony és a medve

Kiaszott öreg nénike, amolyan cigányos kinézésű asszonyka ballagott végig a magyarországi keresztutnál.

— Hun járt kied Trézsinéni? — szolítja meg egy pajkos játékkal foglalatосkodó gyerkőc. A cigányasszony nyilván csufszágnak vette a kérdezősködést, mert úgy tett, mintha nem is hallaná, tovább ballagott. Bosszantotta a kis székely esemetét, hogy a cigányné nem eleget szólta vele, pedig hát a tegnapi is csontot adott az édesanyja, még hus is volt ám rajta. Ezért fel is kapott hirtelenében egy jókora nagy kődarabot s utánna eresztette. Erre a cigányné kissé gyorsított léptekkel haladni is kezdett ugyan, de a nagy világért hátra nem nézett volna, hogy meglássa, ki is csak az a hajjigáló emberfia. Fene vad boszorkány, gondolkodék a székely ravaszság gyümölcse. Ennek ugyan még a kődobás sem árt. Erre aztán elkezdett magában beszélni.

— Most kezdem csak igazán hinni, amit a minap mesélt, pedig akkor ki is kergettem a házból. Szemébe mondtam, hogy hazudik. Már, hogy is lenne igaz, amit az a vén boszorkány mond. A tanító ur sem hinné el, pedig anná

okosabb ember nincsen... Nem restelte azt mondani, hogy amíg ő a málnafa egyik felén szedi a málnát, addig a másik felől a medve vigan nyalja a talpát. Meghiszem! Tudom az inába szállana a bátorsága, ha csak hirmondani egyet is látna. Igaz, hogy van szelid medve is, de csak a komédiásoknak. Egyszer Béni Andrásbá is mondta, hogy látott fehér medvét, amolyan cseh vagy miesoda ember táncoltatta. Az lehet is igaz, de mégis amondó vagyok, ha ezt a rusnya cigánynét meglátná, fordítva lenne. Minden bizonyjal a cigányné táncolna a medvének, ami sokkal szebb is volna.

Erre egy követ ismét felkapott és hatalmas lendülettel úgy elhajította, hogy csak az a hajszálon libegő szinte óvta meg az utóieréstől. A cigányné is meghökkent eme nemvárt megtiszteltetéstől s hátra fordította fufangos ábrázatát. De most már a székely góbé s úgy tett, mintha semmi köze sem lenne a dologhoz, tovább játszadozott az ueca porában.

— Tudom ugy es, te hitvány, gazember kölyök, hogy te voltál. Nem félsz a jó Isten-től?

Gazdagok vagytok, de a szegény ember próbáljon bemenni hozzátok, nem adtok semmit.

Irigyek, fősvények vagytok!

Még mondott egy pár szidalmat s aztán vénasszony módjára futásnak eredt. Csak mikor a gyermek édesanyját látta közeledni, lassította meg lépteit. Az asszony is megszólította:

— Honnan jön Trézsinéni olyan megrakódottan?

— Én bizony lelkem gazdasszonyom a Bekecsen jártam, nagyon el vagyok fáradva. Már három napja nem jártam otthon. A szegény purdéim eddig meghaltak étlen.

— Jaj szegény... sopánkodott az asszony.

— Mikor elindultam hazulról, még hideg puliszka sem volt a háznál.

— Nem baj Trézsi nén. Jöjjék sze csak el holnap, hátha még akad valami esontféle a háznál.

— Az Isten megfizeti a drága lelkiért. Rég mondom is, hogy olyan becsületes székely asszony nincsen a faluba több, mint maga. S azok a gyermekek, esupa megenni valók. Az imént is itt gyönyörködtem a Petiben, hogy milyen szépen játszadozik. De, ha nem sietne lelkem gazdasszony, elmesélném, hogy mi történt velem a Bekecsen. (Ti gyerekek tudjátok hol a Bekecs hegység?)

— Na mondja sze hát el? — mindketten letelepedtek a sánc martra.

— Hát tudja lelkem, az ugy történt, hogy a tegnap amint málnászok, látom, hogy egy fene bestia közeledik felém. Én nem féltem, mert már szokva vagyok az ilyennel. Szedtem nyugodtan tovább a málnát. Egyszer csak egészen közel lábatlankodott s arról a fáról szedgette, amelyikről én. Gondoltam így is jó neki is szabad. Amint így tovább szedtem, hát egyszer csak mellettem termett két kis medve böcs, de tudja lelkem, azok olyan szép kiesi medvék voltak, hogy megeseft az embernek a szive rajta. Én elkezdtem őket simogatni, a medve boeoeskák meg nyaldosták a kezemet. Az öreg medve egy darabig esendesen nézte, de egyszer csak dörömbölni kezdett s egy szempillantás alatt ugy képen nyalt, hogy a helye mindig látszik az arcomon. Itt né... Nézze csak meg lelkem. De ez még semmi, látom hogy ismét felakarja emelni a lábát, erre én sem vol-

— Hun járt kied Trézsi néni? szolítá meg Peti a cigányasszonyt.

tam rest, gyorsan felugrottam a hátára. A medve mind állott két lábra, de én ugy belekapaszkodtam, hogy a nagyvilágért el nem engedtem volna. Látta, hogy nem tud semmire menni velem, elkezdett szaladni. Én ugy ültem rajta, mint egy 8-as huszár a lován, utánunk meg a boesok ugy szaladtak, mint valami déleeg esikóeskák.

— S maga egy cseppet sem félt, lelkem Trézsi? — mondá sopánkodva a székely asszony.

— Dehogya nem féltem. Azt sem tudtam, fiu vagyok-e vagy leány. De hát mit tehettem. A medve futott árkon-bokron keresztül. Egyszer-egyszer kétlábra is állott, de én ilyenkor még jobban belekapaszkodtam a szőrébe.

— Na és, hogy szabadult meg?

— Bizony nem egy könnyen. A medve

egyenesen szénégető felé szaladt. Már örvendtem is egy kicsit, mert gondoltam, hogy szénégetők megszabadítanak. De a medvének is volt magához való esze, mert mikor már közeledtünk volna oda, megváltoztatta az irányt s ahajt a fenyőfás irányába futott. Most már végem van, gondoltam. Ott nem igen szokott lenni senki sem. Ritkán egy-egy vadász ember. De bízom a jó Istenben, hogy nem hágy el s bizony nem is csalatkoztam. Mikor éppen elértük a fenyőfást, látom, hogy a sziklán valaki kucorog. Erre én elkezdtem kiabálni. Hát éppen egy vadász volt. Észre vett. De eiszre félt, hogy engem talál meg, mert sokáig forgatta a puskáját, amíg elsütötte. Egyszer csak durr! a puszka, hát a vén medve úgy kigurult alólam, mintha ott sem lettem volna.

— S mi lett a medvével?

— A vadász elkezdte huzni s a két kis medve boes siránkozva haladt utána. Így jártam bizony lelkem gazdasszonyom. A esoda, hogy élek. Ezt nem akárcsi tette volna meg. De jó, hogy legalább a kosaraimat megtudtam tölteni, legalább kapok érte egy kis puliszkára valót.

Holnap elmegyek az ígért csontokért. Áldja meg az Isten érte.

— Jó Trézsinén, jó. Még valami ruhadarabot is keresek.

Másnap a cigányné már korán reggel megérkezett az ígért holmikért. Szerencsétlenségére a gazdát kapta a házba, aki mivel a cigányné nem igen szeretett dolgozni, nem a legszívélyesebben fogadta. Peti éppen a kemence alatt rakosgatta a fadarabokat s mikor meglátta a cigánynét, egy jókora darabot fenyítőleg mutogtatót neki.

— Hát nem szégyeli magát ide jóni? Hiszen a tegnap azt mondta, hogy fősvények vagyunk. Nem adunk semmit. Menjen is el amíg jól van dolga.

De a cigányné egyet sem mozdult. Mutogatta a gazdának az üres kosarát, mire a gazda mérgesen megkérdezte:

— Mi kéne, ha volna Trézsi?

— Valami — szól a cigányasszony.

Szerencsére haza érkezett a gazdasszony is, aki mikor meglátta Trézsinénit, azonnal előszedte a csont darabot, amelyiken még hus is

volt bőven. Majd így szólt Trézsi néhez:

— Mondja el az uramnak is, hogy mi történt magával a Bekecsen.

— Hát az úgy volt lelkem gazduram...

S mondani akarta eleitől végig, de a gazda mutatni kezdte az ajtót.

A cigányné vette a nagy kosarát s kiment az ajtón mozdítván:

— Az Isten fizesse meg!

(Bára.) *Ifj. Kolozsváry József.*

KÖSZÖNTENI MENNEK.

Te menj elől! Én nem megyek!

Akkor Laci... Én se megyek!

Menjen hát no az Anikó,

Siessünk, vár a nagyapó!

Dehogyan megyek, én leülök!

Ugy is tudom: belesülök.

Hogy is van csak a mondókám?

„Csés jó reggelt, nagyapókám!”

Hát az enyém hogy kezdődik?

Azt tudom csak: hogy végződik:

Pacsi van a legutólján,

Ezt a pacsit talán tudnám.

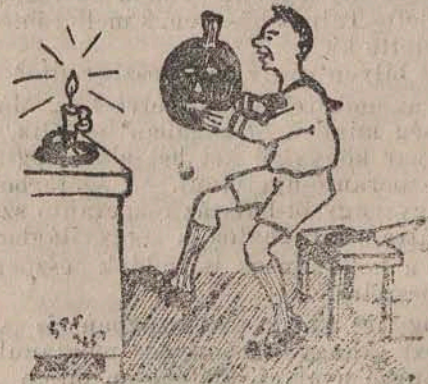
Nagyapóka zajra kilép...

Szerteszalad az apró nép.

No ezt ugyan megadtátok:

A verset jól elmondtátok!”

Pósa Lajos.

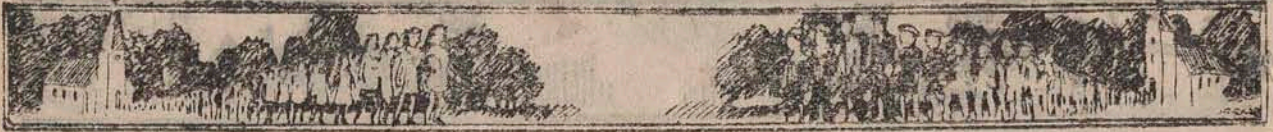

Ugyan, ugyan Csafafinta Péter

Mit forgatsz most fejedbe,

Minek az a titokzatos álarc,

Amit fogsz a kezvedbe?

Talpas és Barnabás kalandos utazása repülőgépen

IRTA: TELEKY DEZSO

9

Talpas, amint a gépről leugrott, akkorát nyújtózkodott, hogy esontjai ropogtak bele. Közben karját, derekát, lábát hájlitgatta. Ez a kis torna egészen felfrissítette ellustult izmait.

Barnabás feltűnően élénknek mutatkozott. Ő, aki majdnem az egész uton aludt, nagyszerűen kipihenve érezte magát. Csak a náthája nem akart elmúlni.

— Koba te! — fordult Talpashoz — volta-képpen hol is völdánk. Elértük-e bár a Göncöl-szekerét?

— Még odáig van egy kicsi. Hanem amit itt látsz, az Amsterdam. Hollandiának vagyis Németalföldnek legszebb, legnagyobb és legérdekesebb városa. Térképem is van erről a városról. Mappáját mindjárt kikeresem könyveim közül. Ne félj! Nem tévedünk el a város utcáin, ha mappám után igazodunk!

— Mondd csak, ezek a hollandusok hollandusul beszélnek?

— Hát nem is arabusul.

— Akkor a backóbeszédet bizonyára ne értek meg. Bi meg deb tudnk hallandusul!

— Annyi baj legyen! Tudok én eszperantóul! — felelte Talpas büszkén, s mellét önértettel düllesztette ki.

— Hát bilyen nyelv az az eszperadto?

— Ez az emberek világnyelve lesz. Már a földkerekség minden országában beszélik. Talvally magyar könyvből két hét alatt megtanultam az eszperanto-nyelvtant. A szótárból bevágtam úgy vagy öt-hatszáz eszperanto szavat, s most bátran foroghatok a nagyvilágban.

— És a hollandusok is tudnak eszperanto nyelvvel beszélni?

— Hogyne! Ebben az országban is sokan beszélik ezt a nagyon könnyen megtanulható, szépen hangzó nyelvet. Különösen mióta Cseh Andor a Clujról elszármazott kiváló eszperantista a holland kormánytól támogatást is kapott egy magasabbfokú eszperanto intézet létesítéséhez. Nagyon sokan megfordulnak ebben a híres intézetben.

— Aztán hogyad lehet begtudni, hogy hol laknak eszperantisták?

— Van egy zsebben hordozható eszperanto éykönyvem.

— Hát az bilyed?

— Itt van ni! Ebből megtudhatom, hogy a földkerekség melyik városában vannak eszperanto-egyesületek és kik a vezetői? Így azt is megtudhatom, hogy például itt, Amsterdamban ki az eszperanto-egyesület megbizottja? Mi a címé? hol lakik? Egyszerűen fölkeresem az illetőt, aztán ő, avagy valamelyik helyettesé mindenüvé elkísér, elkalauzol, s ahol kell, tolmácsolja beszédemet, szóval segít rajtam, ahogyan éppen tud. Mert az eszperantók becsületbeli kötelessége, hogy egymást támogassák. Érted-e Élelmes, ügyes ám minden eszperantista. Épen olyan ügyes, mint a cserkész és nem olyan haszontalan kötélrántó, akarom mondani szócsőrántó, mint amilyen te vagy, akinek ügyetlensége miatt most Hollandiában kel rostokolnunk. De hát az egyszer megboesátom zseburdiságodat, legalább megismerem Amsterdamt is a többiek között . . . Most mellemlre tűzöm az eszperanto-jelvényt, az ötágu zöld csillagot. Tudniilik ezt is magammal hoztam, mert az okos mackó előrelátó, mindig azt nézi, hol minek veheti hasznát? Zöld csillagos jelvénnel megyek a városba, hogy még ma délelőtt megvegyem a mágnes-iránytűt, mert délután folytatni akarom a repülőturát észak felé, a mi drága fehérszörü-bőrü rokonainkhoz.

— No én deb vagyok tőlük úgy elragadtatva! — morgott Barnabás bosszusan. — Különbén is jobb lett volna, ha szépen otthon hagysz Gyergyó hegyei közt. Jobb szeretem az én drága méheimet és málnabokraimat, mint a te fókás, halzsiros rokonaidat, akiből semmi hasznunk sem lesz!

— Ökör vagy, számár vagy Barnabás, ha ilyeneket beszélsz. Éppen hasznunk lesz az ismerkedésből. Tanulmányozni fogjuk diéső rokonainknak társadalmi szokásait, melyek bizo-

nyára nagyszerűbek, mint a mieink. Társadalmi berendezkedésüket mi is át fogjuk venni, hogy az erdélyi mackónemzetség is erőssé és hatalmassá váljon. Mostani udvariassági látogatásunk legfeljebb tíz napig tart, de tervem az, hogy nyáron hosszabb ideig tartó tanulmányutat végezzek hirneves országukban.

Talpas ezek után felkapaszkodott a repülőgépre. A podgyász holmi közül az előkotorászott eszperanto-jelvényt mellére tűzte, Amszterdam térképét zsebébe csusztatta és gondosan zsebrevágta azt a pénzes bugyelárist is, amelyben ropogós dollárbankók lapultak meg egymás mellett. Aztán börsisakkal, szemüveges lárvával indult a város felé. Barnabásnak még lelkére kötötte, hogy a gépet el ne hagyja, s vigyázzon arra mint a szeme vilá-gára; a kíváncsiskodó emberekhez legyen udvarias, de ne kezdjen beszédet, hisz úgy sem értik meg; verekedésbe se keverődjék senki-vel, mert Hollandiában nagyon szigorú törvények vannak, s itt könnyen elhagydülnek a mackók nemzeti nótáját.

Barnabás egyedül maradt töprengő fáj-dalmával. Mert az, hogy őt Talpas kötélraú-tónak, szeleburdinak, számárnak sőt ökörnek is nevezte, szörnyen bántotta. Nagy elkesere-désében mi telhetett tőle? Előrántotta eszma-szárából hegyes pengéjű bicskáját, élet egy terméskövön néhányszor végighuzta... jaj talán csak nem akar öngyilkos lenni?... Ha-talmas nyisszantással... (no nem kell meg-ijedni!) lekanyarított egy jókora szeletet ab-ból a füstölt sonkából, amelyet maga elé tett. Bánatában evéshez fogott.

Amint így csendesen falatozgatott, egy-szerez csak azt veszi észre, hogy majd erről, majd arról az oldalról nemesak kíváncsi gyerme-kek, hanem meglelt emberek is előszállingóz-nak, s úgy látszik nagyon megdöbbennek a látottakon. Megrökönyödve nézik a hihetetlen eseményt. Medve volna az az ember? Vagy ember volna az a medve? A sonkaszeletek va-lóságos medveszájba vándorolnak. A szőrös mancsok újjain hosszú medvekörmök éktelen-kednek. Ez a csodaszörnyeteg — uram bocsát — már mégsem lehet más, mint medve, vagy mi a szősz? De ki az ördög látott medvét repülőgépen? Hol eszik a medve bicsakkal? Me-lyik medve jár emberi ruhában, eszímában?

sapkával? Ki látott még ilyen érthetetlen dolgot?

A kíváncsiskodók száma egyre növekszik. Illő távolságból bámulják a jóétvágyu mac-kót, aki mintha nem is törődne a tisztelt társasággal, jóízűen csámcsogott.

Egy pocakos bácsi, aki babonás félelem-mel és feszült figyelemmel kísérte Barnabás minden táglejtését, suttogva így szólt a mel-lette levő urhoz:

(folytatjuk)

NE HAGYJUK EL AZ ÉHEZŐ MADÁRKÁKAT.

Rózsika: Nini anyukám, mit találtam az Imre asztalfiókjában.

Anya: Ugyan mit? bélyegeket? kis riasztó pisztolyt? vagy valami verses füzetet?

Rózsika: Egyiket sem, anyukám. Egészen másat!

Anya: No már kíváncsivá tettél, kis lá-nyom, mi lehet az, amit találtál (ahol ül felkel és odamegy az asztalhoz és nézegetik Rózsiká-val a talált holmit).

Anya: Hisz ez egy esomó száraz kenyér-morzsa. Vajjon miért tartja itt ez az Imre.

Imre (épp jó haza délután az iskolából): Kezét esókolom anyukám! Szervusz hugica.

Anya: Jó, hogy jössz, Imre. Legalább meg-mondod, miért gyűjtögetted össze itt ezt a tso-mag kenyérmorzását.

Imre: A kis madárkáknak gyűjtögettem, édesanyám. Most már kopár mindenfelé a rét, mező, nem talál magot magának, éhségtől elesi-gázva elpusztulnának.

Rózsika: Óh milyen okos előrelátó vagy te Imruska. Aztán hogy adod oda a kis madár-kának ezt az eleséget?

Imre: Madáretető házikót csinállok, amely-nek teteje van, oldala csak négy-öt cm-nyi, hogy belerepülhessenek a madarak s kiakasz-tom vagy a kertbe valamelyik fára vagy eres-zlá.

Rózsika: Tudod mit, Imruska, ezután én is segítek neked gyűjteni a madáreléséget télire.

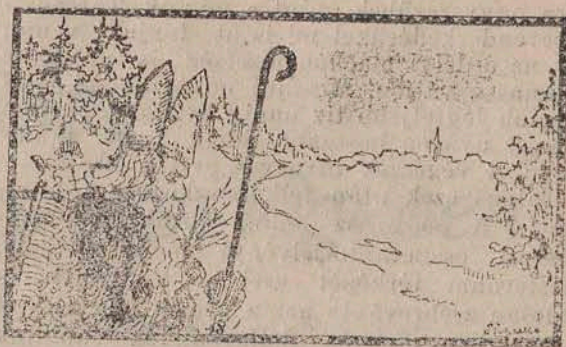
Anya: Nagyon helyes, kedves gyermekeim, hogy gondoltok az éhező madárkákra is. Ta-vasszal, nyáron át felbecsülhetetlen munkát végeznek a kártékony hernyók pusztításával, megérdemlik, hogy télen ne hagyjuk őket el-pusztulni.

L. M.

Mikulás bácsi még most is javít

— No, ha hallottad, akkor tudd meg azt is, ki az a Mikulás bácsi, aki csak a jó gyermekeket jutalmazza meg. Katóka, feküdj vissza te is, még ugyis korán van, aztán figyeljtek arra, amit elbeszélék... Ezelőtt ezerhatszáz esztendővel élt Kisázsianak Patura városában egy szentéletű, keresztény férfi. Miklósnak hívták. Kiváló eszével, s főképp emberszeretetével tünt fel. Mintán iskoláit kitünő eredménnyel végezte, papi pályára lépett. Abban az időben Kisázsianak nagyrésze még pogány volt. Az előkelőbb pogány ifjak, akik egyebet sem tettek, csak ettek, ittak, dorbézoltak, nem tudták felfogni, hogy Miklós, aki nagyon gazdag szülők gyermeke volt, hogy mehetett szigorú papi pályára, hogyan hagyhatta el a kényelmes nagyuri életet? Miklós, a fiatal pap mindenben jó példával járt elől. Evésben, ivásban mértéktelenségre intette az embereket. Tivornyás, rossz erkölcsű pogány társainak példát adott arra, hogy az ember ne csak a testét szeresse, ne csak a mulandó élvezeteket keresse, hanem lelkével is törődjék. Mikor Miklós pap szülei elhaltak, a gazdag örökség nagy részét a szegények, özvegyek, árvák és nyomorékok segélyezésére fordította. A szűkölködőket élelemmel látta el, a betegek fájdalmát enyhítette, gyógyította s őket vigasztalta. Házzól-házra járt s ahol csak szükség mutatkozott, jótékony irgalmasságot gyakorolt. Természetes, hogy emberfeletti buzgalmának híre az egész tartományban elterjedt s nemsokára a hívek közkívánságára Miklósból szíriai püspök lett. Mint püspök a jóság terén még szélesebbkörű munkásságot fejtett ki. Jövedelmét valláskülömbőség nélkül a nyomorúság enyhítésére használta fel. S látjátok, gyermekeim, még ezt az angyali jóságú főpapot is a pogányok elfogták, börtönbe zárták s megkínózták. Miklós püspök azonban nem törődött a szenvedésekkel s midőn Nagy Konstantin, az első keresztény római császár börtönének ajtaját megnyitotta, a szentéletű püspök, nem törődve öreg korával, tovább folytatta előbbi példás életét, ismét házzól-házra járt s buzdította, tanította az embereket, hogy az *igazi boldog-*

Sok-sok kis cimborának vitt az idén is ajándékot a jó öreg Mikulás bácsi...

ságot csak a szerető szív találhatja meg. Miklós püspököt az ősi keresztény egyház mint szentet tiszteli. De hát nem szent-e az a férfi, akinek jótetteit halála után még 1600 év múlva sem tudja elfelejteni a keresztény világ — s halála évfordulóján — a mi kedves Mikulás ünnepünkön — a jó gyermekek cipőit megtelnek édességekkel, a *szeretet* adományával! No látod, Pista, Mikulás bácsi a gyermekek lelkét még most is nemesíteni akarja, jobbakká akarja őket tenni, azért jutalmaz, de büntet is. Az aranyos vessző azt jelenti, Pista fiam, hogy veled nincs megelégedve. Tudja ő jól, hogy te torkos, nyálánk, telhetetlen vagy. Meg kell hát javulnod, mert a telhetetlen csak önmagát szereti s mással nem törődik. Ez a *bűnös* önszeretet minden bűnnek a forrása. Megjavulsz-e, Pista?

— Megjavulok! — felelte Pistike alig hallható, restelkedő hangon.

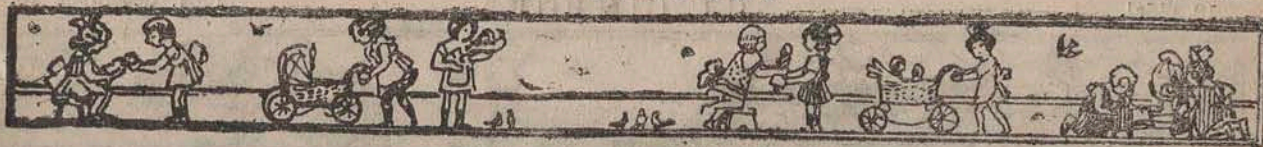
— No, ha megjavulsz — szólt közbe anyuka — megengedem, hogy Katóka megkínáljon téged a Mikulás ajándékából.

Katóka rögtön odakinálta az egyik doboz csokoládé-enkorkát.

— Nesze, fogadd el! Mintha neked hozta volna a Mikulás bácsi!

Pistike zokogásba tört ki.

— Nem kell! Nem kell! — s karjával visszautasító mozdulatot tett. — Ha nem nekem hozta... a Mikulás bácsi... akkor nem fogadom el... Még egy diót sem eszem meg belőle! — szólt most már határozottan. De elkekeredett

hangjában már több volt a bünbánó önérzet, mint a gyermekes makaesség.

* * *

Pistike övéinek nagy esodálkozására meg is tartotta a szavát. Még napok mulva is, valahányszor Katica előszedte édességeit, ő azonnal távozott a szobából, hogy kísértésbe ne essék. Kerülte a esábitó alkalmakat. Így szoktatta le magát a csuf nyaláncságról. Az aranyos vesszőnyaláb, mely több mint félévig a kamaraajtó felett lógott, élénk figyelmeztetője maradt az *önnegtartóztatásra*. Ha anyuka süteményt készített, nem kérte többé, hogy a cukros, tojáshabos verőt lenyalhassa. Ha anyukája izzel kente meg a tortát, nem rimánkodott egy kanál izért. Általában Pistike előnyére megváltozott. A konyhába csak ritkán tette be a lábát s ha ott is volt, többé nem alkalmatlankodott.

Pistike javulása mindenkinek feltűnt a házban. De azt még édes szülei sem tudták, hogy a tíz órára kapott vajaskenyerét mindig megosztotta Péterkével, aki teljesen szegény és árva gyermek volt.

A következő év Mikulás napján Pistike nem merte kitenni a cipőjét... Már napokkal azelőtt kijelentette, hogy ő nem várja Mikulás bácsit.

Reggel nem ment az ablakhoz, csak egyedül Katóka merészkedett oda.

— Jere, jere Pistike! Ugy látom, te is kaptál ajándékot! — lelkenedett Katóka. — Egy pár vadonatúj, fiucipőt hozott a kedves Mikulás bácsi, tele minden jóval!

Irta: *Dezső bácsi.*

Satu-Maren december 1-én olyan enyhe volt az időjárás, hogy a kertekben, például a mi virágos kis kertünkben is, újra nyitak az ibolyák. S ahogy Osdolaról írják, a Székelyföldről, ott viszont már az erdőt, mezőt magas hőréteg borítja. A farkasok nem találva zsákmányt bemerészkednek a falukba is.

Nagyapó névnapjára

*Kedves jó nagyapóm
A névnapjára
Unokájának is
Van jó kívánsága.*

*Az Isten éltesse
Hosszasan közöttünk,
Lelke nemességén
Soká gyönyörködjünk.*

*Még sok-sok éven át
Lássuk tisztés arcát,
Vigan ünnepeljük
Kedves névnapját.*

*Böles tanításain
Okuljunk sokáig,
Felserdülni lássa
Rendre unokáit.*

*Kedves névnapját
Sokszor megérhesse,
Ezért a jó Isten
Sokáig éltesse.*

Földes Zoltán.

Bélyeggyűjtés

Hogy a bélyeggyűjtés ma már komoly szenvedélyévé vált az embereknek, mutatja az a tény, hogy nem egy koronás uralkodó áldoz nagyösszegeket bélyeggyűjteményére. Nagyon szép és értékes bélyeggyűjteménye van a mi uralkodónknak, II. Károly király Őfelségének, aki szabad idejében nagy gyönyörűséggel nézegeti újra, meg újra gyűjteménye világhíres darabjait. A regáthban kevés nagygyűjtő van, de Erdélyben igen sokan foglalkoznak nagyon komolyan bélyeggyűjtéssel.

SZÓJÁTÉK

Répa, retek, mogyoró, ritkán rikkant korán reggel a rigó. (Beküldte: Derecskey Sanyi és Lali, Baia-Mare.)

Hull a hó!

Hihahó, hull a hó!
 Matyi, Patyi úgy nevet,
 Holnap szánkázni lehet!
 Alig várják megvirradjon,
 Kilássanak az ablakon,
 Felöltöznek szaporán,
 Jer szánkázni, pajtikám!
 A nagy dombon ereszkednek
 A puha hóba bukfaceznek,
 Nincs szélfuvás, nincs hideg,
 Pedig minden oly rideg.
 Vigyázz, mostan ne ne vess,
 Hóval szemed tele lesz!

* * *

Lassan jó az alkonyat,
 Nincs már szánkázó csapat.
 Matyi, Patyi hazatér,
 Mindenik yaesorát kér.
 Mind a ketten oly fáradtak,
 Holnapig nem is játszhatnak.
 Hihahahó, hull a hó!
 A szánkázás jaj de jó!

Katona Jenő.

Ahogy kis munkatársaink irnak

A SZÜNIDEI BESZÁMOLÓK KÖZÜL:

Nagy örömmel olvastam a Szerkesztőnéni üzenetét. Azért nem irhattam mostanáig, mert Debrecenben nagyon meleg volt és mindennap mentünk a strandra. Addig míg oda voltam, Zsá Laura jött az Uj Cimbora. Mikor este megérkeztünk, legelső dolgom volt a lapok közül az irodában az Uj Cimbora-t előkeresni.

A negyedik osztályt is sikeresen elvégeztem. A bizonyítványom tiszta tizes volt. De a vizsgán nem tudtam jelen lenni, mert beteg voltam. Az évszárón én mondtam a bucsubeszédet. Most készülök a felvételire. Clujon a Marianumban fogok járni!

Kezét csókolja:

Zalán.

Bölöni Sárika I. g. o. t.

Kedves Szerkesztő néni!

Nagyon tetszett nekem a Görög Livia, a Weress Zsófia, meg a kicsi Bánffy Katinka szünidei beszámolója. El is határoztam, hogy én is részt veszek a nyári beszámoló pályázaton.

Én a nyár legnagyobb részét Oradeán töltöttem. Jártunk ki Sanyival, a bátyámmal a strandra, meg kirándulásra. Kézimunkáltam, olvastam és fejtegettem az Uj Cimbora rejtvényeit. A kertészkedési rovatot mindig elolvastam, néha még kétszer is. Nagy volt az örööm, mikor a tavasszal megkaptam a háromféle virágmagot. Cserépbe mindjárt el is vettem. S izgatottan vártam, mikor fognak kikelni. Volt öröm az egész házban, mikor egymásután kezdtek bujkálni a kis palánták! Anyuka adott nekem egy kis helyet az udvaron, azt Sanyi felásta én meggeréblyéztem és elrendeztem és ide ültettem később a megfődött palántákat. Szívesen és örömmel foglalkoztam mindig a kis kertemmel. De szép is lett minden. A cyniák egész nyáron nyitak, a báránka is, a fehér és rózsaszín tatógók pedig még most is nyitnak. A beérett magva csak a báránkának és a cyniának lett. Ebből majd küldeni fogok az Uj Cimbora-nak is.

Nagyon hálás vagyok és nagyon nagyon szépen köszönöm, hogy a szerkesztő néni engem is bevett a kertészkedők közé. Ezentul minden évben fogok kertészkedni.

Oradea.

Kezét csókolja:
Holzmann Kató.

AZ ESZTELEN SZAMÁR.

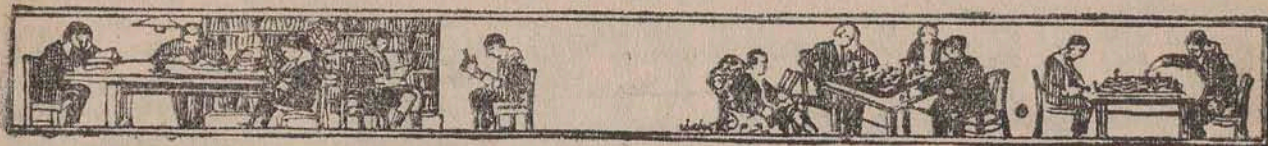
Egyszer egy pásztor hazatérvén a közeli városból, két kiló sót hozta magával. Az utjuk egy folyón keresztül vitt. A szamár megbotlott és elesett. A pásztor későn vette észre, hogy a só elolvadt. Így hát a zsákok könnyebbek voltak.

Egy alkalommal megint mentek, gyapjút adtak el. A szamár azt hitte, hogy könnyebb lesz a súly, ha bele megy a vízbe. De a gyapju teleit maga vizzel s a szamár mg sem tudott mozdulni a súlyos teher alatt.

Satu-Mare.

Románból fordította:

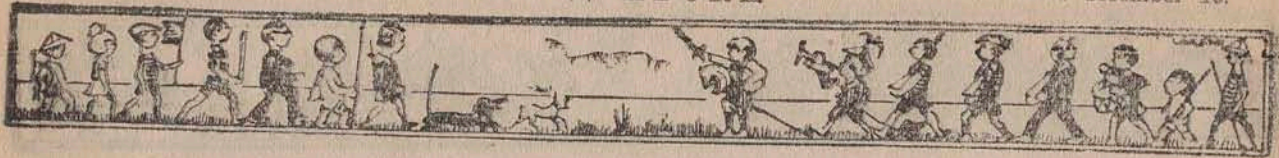
Guth Gyurka II. g. o. t.

SZERKESZTŐI ÜZENET

Teleky Dezső, Coltesti. A napokban érkezett levelét megkaptam. Most egyelőre én is várok... várok... Szives üdvözlét. — **Suba Dániel, Vulcan** Az új klisé küldemény minden baj nélkül megérkezett. Levél ment. Szives üdvözlötünk. — **Kelemen Etelka, Oradea.** Örömmel olvastam, hogy az apróságok megszerették az újságot és nehezen várják. Az előfizetés megérkezett, így az iskola is részt vesz a dec. 16.-i nagy ajándéksorsoláson. Reméljük, hogy karácsonyra még kapunk onnan új kis cimborákat? — **Ionel Zamfirescu, Bucaresti.** Érdeklődő s elismerő levelét jóleső örvendezéssel olvastuk. Szeretnék lejátszani a tavaly karácsonyi számban megjelent „Beflehehes játékot”. Kérdi, hogy román nyelvre való lefordítása nem ütközik a különböző nehézségbe? Részünkről egyáltalán semmi nehézségbe nem ütközik. Szives üdvözlötünk. — **Movik Gyula, Biharja.** A hiányzó lapszámot elküldtük. Lehetséges-e karácsonyra néhány új megrendelőre számítani? Szives munkájáért köszönetet küldünk. — **Gálffy Irén, Firtáus.** El nem tudjuk képzelni, mi lehet az oka, hogy a küldött számok nem érkeznek meg. Már kétszer küldtük el a számokat, most harmadszor küldjük. A rejtvény megfejtésnél az iskola is nyerhet. A nyereségen esetleg helyesebb másodsorsolással eldönteni, hogy a rejtvényt nyeresémben az iskolában kit illet. De egyesek is nyerhetnek. Levélírásnál minden levélíró névre szóval választ kap. Karácsonyra nagy ajándéksorsolás lesz, közel 100 ajándéktárgy kerül sorsolásra. A sorsoláson az iskolák is részt vehetnek, ha az előfizetésük rendszerben van. Új kis cimborák lesznek-e karácsonyra, akik a lapot külön is megrendelik? Várjuk a karácsonyi üzenetet. — **Boruzs Magda, Valea lui Mihai.** Levelét megkaptam. Örvendek a jó előmenetelnek. Kíváncsian várom, mit üzennek a kicsinyek karácsonyra az Új Cimborának? — **Boda Gizike, Somcuta.** Olvastam leánykám a leveled. Gerhardt bácsi nem irt nekünk még. Nehezen várjátok az Új Cimborát, mindent elolvastok belőle. Így szeretem én is. Szeretnétek belépni a kis kertészek közé, virágmagvakat kértetek. Már el is küldtük. Hát a kertészkedési kis naplót megkaptátok-e? — **Zádor Béla IV. g. o. t. Brasov.** Nagy volt az öröme, mikor az Új Cimborá ajándékaképp megkaptad a „Milyen pályára szeretnék menni” felírásu kis füzetet, most azt kérdezed, mit kell vele csinálni? Egyszerűen alapos megfontolás után válaszolni a kérdésre. Azt is szépen kifejtetni, hogy miért szeretnél arra a pályára menni. Aztán, ha mindent megírtál, terveidet is a jövőre nézve, visszaküldöd nekünk azt a kis füzetet. — **Tóth Klárka V. el. ot., Valea lui Mihai.** Megkaptam kis krónikás a beszámolódat. Az első testvérszövetségi gyűlésen nyolcan voltatok, a másodikon már 17-en. Rejtvényt fejtettetek, meg olvastatok. Örülök, hogy jól éreztétek magatokat. A rejtvényfejtés nagyszerűen sikerült, de máskor oda lehet írni

minden megfejtőnek a nevét. Az ajándék sorsoláson mindenki részt vesz, akinek az előfizetése rendszerben van. Irjatok majd máskor is. Kedves szüleidet üdvözlöm. — **Demeter Bözsike, Irénke és Aranka, Sighisoara.** Újévkor várjuk a küldeményt. Küldtünk nektek egy kis nótás füzetet. Megkaptátok-e? — **Páll Bandika, Mercurca Ciuc.** Leveledből azt olvastam ki, hogy a rejtvény fejtéssel szívesen és komolyan foglalkozol. A függőleges 1. értelme Herkules, csak rosszul szedték ki. Most nagy színelőadásra készülsz, s így nagyon el vagy foglalva. De karácsonyra bizonyára lesz idő a levélíráásra. A megfejtés a sorsoláson részt vesz. — **Tóth Bélus, Secueni.** Ej be derék legényke vagy Béluska. Olyan szépen állítottad ki a postautalványt, hogy még a póstán is megnézte a főnök bácsi, meg még egy néhányan. Ennek már én is örülök, hogy az én kis cimboráimmal sehol nem vallok szegyet. — **Adám Kató, Petreni.** Nagypapa irt nekünk a napokban. Az előfizetések XII. 31.-ig rendszerben van. Az ajándéksorsoláson ti is részt vettek. — **Simó Mária, Dej.** Az ajándéksorsolásra a te neved is bekerült. A 20, 23 számokat elküldtük, a címet is átírtuk. — **Fritz József, Cluj.** A régi címet átjavítottuk, ezután arra megy az újság. Várjuk a bemutatkozó leveled. Az ajándéksorsoláson most már te is részt veszel. — **T. Csapó Margitka, Sft. Gheorghe.** Gondoltál az Új Cimborára — no mi is gondolunk rád, mert az ajándéksorsolásnál betesszük a te neved is a kalapba. Reméljük, hogy karácsonyra te is szerzel egy új kis cimborát. — **Schloss Lajos, Rim Soboce CS Rep.** Megtisztelő sorait lapzártakor kaptuk. Nagyon-nagyon jól esett ismeretlenül is szives érdeklődése az Új Cimborára irányában. A kért mutatványszámokat azonnal postára tettük. Addig is míg levelelevelével válaszolok — meleg szeretettel üdvözlöm. — **Makó Tivadar, Resița.** Nagyon derék dolog, hogy Kovács Nándor bácsi „Karácsonyi pásztor játékát” akarjátok lejátszani. A szerzői jog megváltásáért 60 leít kell beküldeni. Sok sikert az előadáshoz. — **Bakó Laci I. g. ot., Szeged.** A második Miki egér lapot is megkaptuk, a rejtvénymegfejtéssel. A megfejtés jól sikerült, részt is vesz a sorsoláson. Nagypapa a minap benn volt a szerkesztőségben. Ő is nagyon örült, hogy megmutattuk neki a leveledet. — **Zsóki Sándor III. g. ot. Timisoara.** A magyar-eszperantó nyelvű Miki lapokról úgy megszeretted az eszperantót, hogy szeretnél megtanulni ezt a nyelvet, kérdezed, az Új Cimborá nem fog eszperantóul tanítani? Ebben az évben már semmi esetre sem foglalkozunk a kérdéssel, a jövő évben is csak akkor, ha látni fogjuk, hogy az új cimborák érdeklődnek ez iránt a nyelv iránt. — **Dán Sárka III. g. ot., Cluj.** Kérdezed, hogy új keresztrejtvényeket elfogad-e az Új Cimborá? Hogyne! Sőt mátol fogva a legjobban szerkesztett új rejtvényeket jutalmazni is fogjuk. Főleg a keresztrejtvényeket.

FEJTÖRŐ

KERESZTREJTVÉNY

Beküldte: Sárkány László
IV. g. ot. Nagykőrös

1	2	3	4	5	6
7		8		9	
10	11		12		
	13				
14					15
16	17		18		
19			20		
21					

Vízszintes sorok: 1. Európai főváros. 7. Járunk rajta, 8. Fordítva: késnek van, 9. Z. A. 10. Kutyafajta, 13. É. M. Z. E. 14. Rossz gyerek teszi, 15. Fán van, de ékezet nélkül, 16. Ikerszó (Helyhatározó féle), 19. Hó németül, ahogy kiejtjük, 20. Számnév, 21. Van cipő, gallér, stb.

Függőleges sorok: 1. Európai főváros, 2. Egy a betű hijján modern közlekedési eszköz, 3. Istállóban van, 4. Ma ez nincs, 5. Nyelvtani fogalom, 6. Hangszer, szép magyar nótákat játszanak rajta, 11. Szorgalmas állat, ahogy kiejtjük, 12. Ellentétes kötőszó, 15. A állat, h-val a végén, 12. Ellentétes kötőszó, 15. A gárda teszi, 17. Nyílás más szóval, 18. R. H. I.

KIADÓHIVATAL POSTAJA.

Papp Kató és Lajos Simleul-Silvaniei 200, Rossy Nusika Ineu 100, Selyem Piki és Dodó Sebis 136, Imreh Sándor Brasov 50, Sighet: Neumacker Jancsi 170, Frankó Sándor 117, Lendvay Márta 100, Fehér Jánosné Ploesti 50, Simó Mária Dej 100, Ref. el. isk. Agris 50, Adám Kató Petreni 100, Bakó Laci Szeged 103, Csapó Margit Sft. Gheorghe 50, Roth Sándor Baia-Mare 134, Livada: Burger Pál 50, Samu Zolika 100, Fritz József Cluj 100, Csata Ödi Halmeu 85, Tóth Béla Secueni 150, Kelemen Etelka, Oradea 100, Kürthy Klárka Acás 100, Loco: Károlyi István 50, Grösz Manci 17, Zélig Kató 50, Körössy Ilonka 50, Harkácsi Sári 50, Molnár Erzsébet 17, Nagy Juliska 17, Bujáki Margit 50, Balogh Anti 17, Ligeti Gyurka 43, Duttkay Lajos 50, Csigi Irén 50, Kiss Évike 50, Payer Kácsi

50, Lázár Annuska 17, Friedmann Agi 20, Felker Margit 50, Rakovszki Pista 100, Bartha Zsigmond 17, Manfrédi Gáspár 50, Weisz Ibi 17, Schwartz Magda 17, Papp Erzsébet 25, Bodonyi Ica 34, Renner Jolán 50, Huttira Margit 34, Nagy Ali 50, Gerényi Joli 50, Görög Livia 25, Zamfirescu Elisabeta 50, Dvorzsák Annuska 50, Tombory Gabi 50, Jónás Kató 50, Vogel Ferike 34, Craidorolti: Neuhof Valéria 350, Gerson Ferenc 100, Déry Kácsi 100, Biró Klári 100.

KARACSONYRA

gyermekfelvételek olcsón eszközöltetnek:
Aszódy fényképész üzletében, Satu-Mare,
P. Bratianu No. 9.

Iskolatáskák, bőröndök és bőrdíszműaruk nagy választékban

SZEKELY ISTVÁN

szijgyártónál, Satu-Mare, Str. M. Viteazul 28.

Az Uj Cimborák irkát, tollat, gummit a HANGYA SZÖVETKEZETBEN vásárolnak, mert szüleik is innen vásárolnak szappant, cukrot, lisztet s más élelmiszer- és fűszerfélét. Minden városban és a legtöbb faluban van ma már „Hangyának” boltja.

„Székelység” cím alatt jelent meg Suba Dánielnek egy linoleum metszetekből álló albuma. Csupa székely dolgokat tartalmaz. Ára 100 Lei. Megrendelhető: Suba Dániel, Vulcan, jud. Hunedoara.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 L. A Családszövetség tagjainak 160 Lei és 10 Lei portó. Egyes szám ára 6 Lei. Magyarországon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Csehszlovákiában 60 ek. — Magyarországi előfizetőink kéretnek, hogy hátralékos díjaikat Ferenczy Pál gyógyszerész Hosszupályi, Bihar-megye címre juttassák el. Amerikában 2.50 dollár. Képviselőnk és megbízottunk Rev. Anthony Szabó Perth Amboy 493. Amboy Ave U. S. A.

Uj Cimborá szerkesztősege és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Bratianu No. 9.

Főmunkatárs: TELEKY DEZSÓ.

SZABADSÁJTO R. T. NYOMDABŐRLETE